

Obžaloba kládla obžalovanému D. K. za vinu zločin sprenevery podľa §§ 359, 355, 356 tr. zák., ktorý vraj spáchal tým, že odstránil 500 lahví koňaku v cene 15.000 Kč a jednu reg. pokladňu v cene 5.000 Kč, ktoré predmety boli u neho pre daňové nedoplatky zabavené a neskoršie pri exekučnej dražbe neboli už u neho najdené. Obžalovaný sa hájil, že ony veci neboli jeho a že ich preto vrátil príslušným vlastníkom. Súd prvej stolice sprostil obžalovaného podľa § 326, čís. 2 tr. p. obžaloby, pretože nebolo dokázané, že zabavené veci boli skutočne vlastníctvom obžalovaného. Odvolací súd však uznal obžalovaného vinným prečinom odňatia držby podľa § 368 tr. zák.

Najvyšší súd vyhovel zmätočnej sťažnosti obžalovaného, uplatňovanej na základe § 385, čís. 1 a) tr. p., z tohoto dôvodu zmätočnosti zrušil rozsudok vrchného súdu v celom rozsahu a sprostil obžalovaného podľa § 326, čís. 1 tr. p. od obžaloby naňho podanej.

Dôvody:

Proti rozsudku vrchného súdu ohlásil obžalovaný zvoleným obhájcom zmätočnú sťažnosť na základe § 384, čís. 11 a § 385, čís. 1 a) tr. p. Zmätočná sťažnosť uplatňovaná z dôvodu zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 a) tr. p., je základná.

Obžalovaný bol uznaný vinným prečinom bezprávneho privlastnenia podľa § 368 tr. z. (furtum possessionis). Tento čin po stránke zovňajšej (spôsob) srovnáva sa s krádežou, nesmeruje však proti vlastníctvu, ale proti užívaciemu alebo retenčnému právu na odňatý predmet. Z ustanovení zákona však plynie, že predpokladom skutkovej podstaty tohoto prečinu nie je len nadobudnutie uvedených práv, ale sa vyžaduje, aby dotýčny predmet bol aj v držbe toho, ktorému prislúcha nad ním užívacie alebo retenčné právo, a aby bezprávnym zásahom vinníka bola táto držba porušená. Preto náležitosti prečinu podľa § 368 tr. z. sú splnené v tom prípade, keď vinník bezprávne odníme z držby uvedených osôb buď svoju vlastnú alebo so svolením vlastníka prípadne preňho movitú vec iného. (Vid' rozhodnutie Zm IV 415/29, Právny Obzor, ročník XIII, str. 345.) Predmety, o ktoré tu ide, a ktoré neboli vlastníctvom obžalovaného, boli však pri exekúcii ponechané u obžalovaného a nedostali sa do držby exekventa (berného úradu). Nie je tu preto daná ani objektívna skutková podstata prečinu podľa § 368 tr. z. Mýlil sa tedy vrchný súd a dopustil sa zmätku podľa § 385, čís. 1 a) tr. p., keď uznal obžalovaného vinným. Preto najvyšší súd postupoval podľa § 33-I. por. nov. a na základe § 326, čís. 1 tr. p. oslobodil obžalovaného od obžaloby naňho podanej.

Čís. 5288.

Po zákonitom vyhlásení rozsudku nemôže byť lehota k prevedeniu zmätočnej sťažnosti predĺžená ani vtedy, keď strana z akéhokoľvek dôvodu neodôvodnila ohlásenú zmätočnú sťažnosť. Názor, že sťažovateľ musí zmätočnú sťažnosť odôvodniť, nemá opory v zákone.

(Rozh. zo dňa 7. mája 1935, Zm III 538/34.)

Najvyšší soud v trestnej věci proti P. Z. a spol. pre zločin krádeže odmietol zmätočnú sťažnosť obžalovaného.

Dôvody:

Keď bol obžalovanému v smysle 2. odst. § 425 tr. p. dňa 20. júna 1934 okresným súdom na M. vyhlásený potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu s poučením o opravných prostriedkoch, obžalovaný prehlásil, že trest neprijíma, lebo sa necíti vinným, a žiada, aby spisy boli postúpené najvyššiemu súdu. Súd prvej stolice potom požiadal ešte raz okresný súd na M. o vyhlásenie rozsudku obžalovanému s upozornením, že zmätočná sťažnosť musí byť odôvodnená. Potom 26. júla 1934 okresný súd na M. vypočul obžalovaného, ktorý udal, že zmätočnú sťažnosť podal preto, že svedok P. Š. falošne svedčil, lebo obžalovaný sa z domu nevzdialil. Okrem toho obžalovaný si sťažuje aj preto, že mu nebol povolený podmienený odklad výkonu trestu.

Druhé vyjadrenie obžalovaného, učené 26. júla 1934, je opozdené a bolo odmietnuté podľa 3. odst. § 434 tr. p., lebo obžalovanému bol už 20. júna 1934 vyhlásený rozsudok odvolacieho súdu s poučením o opravných prostriedkoch a od tohoto dňa má sa rátať trojdňová lehota k ohláseniu zmätočnej sťažnosti, vzťažne 8 dňová lehota k jej prevedeniu; tieto lehoty však uplynuli pred 26. júlom 1934. Tieto lehoty nemohly byť po zákonom vyhlásení rozsudku predĺžené súdom prvej stolice, lebo zákon to nepripúšťa (§ 11, odst. 1 tr. p.) ani vtedy, keď obžalovaný z akéhokoľvek dôvodu neodôvodnil ohlásenú zmätočnú sťažnosť. Názor prvostupňového súdu, že obžalovaný musí zmätočnú sťažnosť odôvodniť, nemá opory v zákone.

Preto najvyšší súd mal sa zaoberať len ohlásením zmätočnej sťažnosti, ktoré sa stalo v zákonej lehote, t. j. 20. júna 1934. Avšak vyjadrením, že obžalovaný trest neprijíma, lebo sa necíti vinným, nebol dôvod zmätku poznačený v smysle § 390 tr. p. a 2 odst. § 31 por. nov. Preto bola zmätočná sťažnosť odmietnutá podľa 3. odst. § 434 tr. p.

Čís. 5289.

Podvodný úpadek.

Nakolik zločin podvodu pojmově vylučuje zločin podvodného úpadku.

Pouhý nesprávný (nízký) odhad hodnoty zboží v seznamu jmění dlužníka není »odstraněním« nebo »zatajením« součástí jmění po rozumu § 205 a) tr. zák.; může však býti, jsou-li splněny i ostatní zákonné pojmové znaky, podvodem nebo pokusem o něj.

Naturální obligace, uvedl-li je dlužník v seznamu svých pasiv ve správné výši, byť i bylo jich splnění odporovatelné a byť byly i částečně promlčeny, nelze a priori prohlásiti za »předstírání neexistujících závazků«.

(Rozh. ze dne 9. května 1935, Zm II 88/34.)